

כדורגל

כישרון חרש

פנינה רוזנבלום גילתה השבוע לאנשי הכדורגל כישרון נוסף בשרשרת הכישרונות הרבגוניים שחשפה עד היום. יש לה זיקה היסטורית כמעט למישחק הכדורגל (עוד מהימים

כדורגלן ארמלי המראה לפיסגת הטבלה

של מועדון מילין לכדורגל נשים) לפני שנים רבות רבות. כבר אז נימנתה הדוגמנית עם שורותיו, כך היא הצהירה. גילגול עשפיים. אנשי יכנה שהופתעו מההצפה של אוהדי מכבי תל-אביב היו המומים לגלות את האוהדת החדשה האטרקטיבית, שישבה ביציעה הככור במיגרשם בשבת. גם כתבי הספורט לא העלימו עין מהתופעה והסתערו על פנינה כעל שלל ראוי. בלי להתמהמה לרגע הציפו אותה בשאלות ספורטיביות כמו: "אולי את יכולה לעשות משהו בעניין הופעת נשים במיגרש הכדורגל בשבתות?" "אשתרל לתרום כל מה שביכולתי", הבטיחה האטרקציה תוך גילגול עפעפיים וצחקוק אופייני. פנינה האוהדת החדשה של מכבי יכנה, שהגיעה לעיירה בגלל החבר החדש שלה, לא הביאה מזל מיוחד ליכנה, אשר הובסה על-ידי שחקני מכבי תל-אביב הצעירים 2:0.

כדורגל:

בתיאבון

המיסעדה התורנית שנערכת לאהרונה לאיכלוס אנשי הספורט של איזור תל-אביב היא המיסערה של אפריים מזרחי בשכונת התיקווה, עיתונאיהספורט. שחקנים (בעיקר כדורגלנים). מאמנים ושופטים צובאים על פיתחה של המיסערה המיוחסת שלב השכונה, מקרוב לחצות ועד לשעות הקטנות של הלילה. בעל המיסערה, הזוכה בימים אלה לפופולאריות תורנית, מחכה לערוך חאפלה רצינית במסעדתו. אבל הפעם לכבודה של קבוצת נעוריו ושכונתו. בני יהודה תל-אביב. אשר יושבת כבר כמה שבועות עמוק בתחתית הטבלה עם סיכויים גדולים לירידה לליגה הארצית. מה שנחשב לעונש לכל קבוצה אחרת בארץ ולאנשי התיקווה זה עונש כפול. שכן הקבוצה היא גאות השכונה כבר שנים רבות. אולי נוכח החאפלה המובטחת, תצא סוף-סוף בני יהודה מהבוץ.

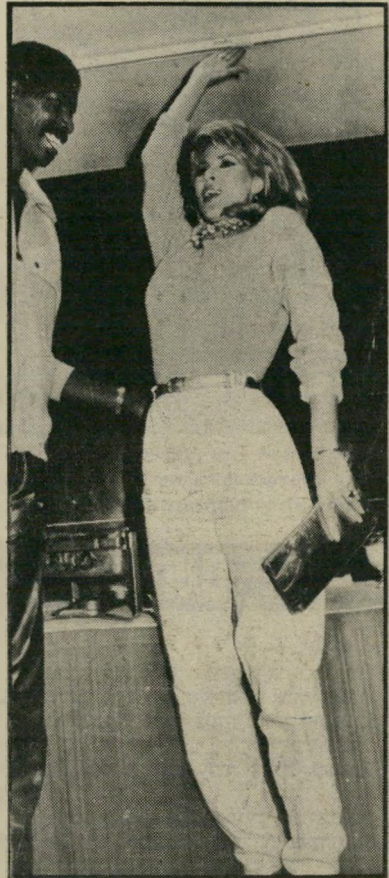
והם גם היו אלה שהכי נהנו במישחק ביכנה. הם גילו כיצד הקהל שלהם חוזר אליהם שנית. הקהל שבגר בהם משך השנה האחרונה כשה קבוצה לא היתה כל כך במיטבה, הפתיע כשכב ררומה, כדי לעודד את המכבים.

בלי כסף, אין אמביציה

אנשי הפועל חדרה. מהליגה הארצית, לא חלמו מעולם על הנס, שכמעט החרש להם כשכובעות האחרונים, שקבוצתם אומנם תעלה מעל עצמה ותעמוד בצמרת הטבלה, לקראת עלייה לליגה הלאומית. לכן היו מנהליה מופתעים עד מאור, כששחקניהם החלו גורפים ניצחונות בזה אחר זה. ניצחון בקבוצת כדורגל פירושו פרמיה שהיא לעיתים תוספת כסף משמעותית. כיוון שהפועל חדרה לא היתה בנויה על ניצחונות ופרמיות, לא היה כסף למנהלים לשלם לשחקנים. במקום שטיפול על הקבוצה שימחה נפל עליה אסון. ניצחונות בלתי-פיסיקים לא נלקחו בחשבון. מלכתחילה לא נעשו הסדרים מתאימים לחווים ולמשכורות במיקרה הזה. במקום לפרוח ולגאות מגאוה, החלה הקבוצה מידרדרת מדחי אל דחי. כי כשאין כסף, אין אמביציה וכשאין אמביציה אז גם ניצחונות הנס מגיעים לקיצום.

רווח כפול

מאז הגיע זאהי ארמלי, הכדורגלן האולימפי תושב שפרעם, למכבי-חיפה היא התחילה לנצח

אוהדת רוזנבלום* אשתדל ככל יכולתו

ולהמריא לפיסגת טבלת הליגה הלאומית. המיפנה שחל בקבוצה החיפאית אינו רק בתוצאות החיוביות עם תום ה-90 הרקות, אלא גם בתצוגת המישחקים היפה שיש להם להציע לקהל הצופים. מכבי-חיפה שביצעה את הרכש הנכון, כשהוסיפה למערך הכוחות שלה את החלוץ משפרעם וזכה מאז גם לבישולי שערם טובים יותר משחקנה הותיק ברור מזן. ממן, הוא הקשר של הקבוצה החיפאית, עדיין לא שובץ לנבחרת האולימפית, אך מצליח לשמש כביווג אידיאלי לארמלי. גם הקופות. אם כי חיפה לא סכלה אף פעם מחוסר אוהדים, הרי מאז שובץ ארמלי נוספו למכבי חיפה מאות רבות של אוהדים חדשים מערביי הצפון. הם לא מוותרים על הצפייה במישחקו של אילים ועושים כך גם כשהמישחק

כדוריד:

קנה-מידה עולמי

למרות שברצלונה ניצחה ומכבי ראשון-לציון נוצחה, היא לא הובסה, אומרים בראשון-לציון. וזו תוצאה סבירה גם בליגה הישראלית ובהתחשב בכך שהמישחק נערך מול אחת הקבוצות הכי טובות בעולם זה הישג. הרגישו גם בענף הכדוריד. שתי הקבוצות ומלודיון יצאו למלון אסטוריה לחגוג את המאורע בארוחת-ערב חגיגית כשצמד השופטים, הצרפתי שניהל את המישחק והמסקיף הגרמני שעניו לא משו מהמתרחש על מיגרש האוניברסיטה, מצטרפים לחאפלה. יו"ר איגוד הכדוריד, יורם אוברקוביץ וראש עיריית ראשון-לציון ניצן, השלימו את רשימת המכובדים החוגגים. בביצומה של השימחה, כשהגיע תורו של מאמן הקבוצה הראשונית, שמואל (סס) אולפניר, לברך את הנוכחים הוא פנה בהודמנות ואת ליו"ר האיגוד, דרש ממנו להכניס שחקנים זרים לתיגור הקבוצות הישראליות. זאת כדי שההישג של חצי-גמר גביע אירופה לא יישאר אירוע חריפעמי, אלא מגמה ותהליך. ובאמת יכול להיות שהישג זה, שהביא למעמד זה, ייהפך למיפנה. כך קרה לכדורסל ועכשיו יש תקוות מהכדוריד. מהכדורגל כבר התיאשו לזמן הקרוב בזירה האירופית. ואם יבואו הישגים בכדוריד בקנה-מידה אירופאי, יהיה זה גם קנה-מידה עולמי, כי האירופאים נחשבים לטובים ביותר בעולם בכדוריד.

נערך מחוץ לחיפה והצפייה בו כרוכה בהוצאות רבות.

וכשיש יותר אוהדים גם הקופות יותר מלאות.

צימצום הליגה

הנושא המעסיק כיום את אנשי הפועל הוא כיצד לצמצם את 16 קבוצות הליגה הלאומית. ועדה מיוחדת בראשותו של מיקה אלמוג, כיום מנכ"ל השילטון המקומי, הוקמה לפני כמה חודשים ומאז היא דנה בשאלה כיצד להעלות את רמת הכדורגל בארץ. אחד הפיתרונות שצצו, באין מוצא אחר, הוא להקטין את מיספר הקבוצות בליגה הבכירה, וזאת כדי להגביר את המאבק על כל מקום.

בינתיים הוגשה הצעה שהליגה תצמצם בהדרגה ל-12 קבוצות בלבד, תוך שנתיים. פחות תקציב. לא רבים מסכימים לרעיון של צימצום הליגה. הנימוקים הפוכים טוענים שליגה קטנה תביא להכנסות קטנות יותר, ואין שום ערובה שהרמה תעלה. להיפך, יש סיכוי שהלחימה הקשה על מיקום תיהפך לגסה ומתפרעת עד כדי הורדת רמת המישחק. גם קבוצות הפועל, שכונסו למישאל בנושא זה, גילו התנגדות לצימצום. כל קבוצה ראתה עצמה מועמדת לגור-הדין החדש שעלול להתחך. מתנגדי הפועל טוענים שמאחורי עניין הצימצום מסתתר אינטרס אחר של אנשי הפועל. אלא יצטרכו לתת פחות תקציבים לקבוצות הפועל שאינן בלאומית.

בינתיים אומר חיים הברפלד, יו"ר התאחדות הכדורגל: "במיסגרת החיפוש לשינוי ושיפור אנחנו כל הזמן שואלים את עצמנו למה הרמה לא מספיק טובה. זה נכון שכל אגודה במערכת רואה עצמה כפוטנציאל לירידה. אך אנחנו מביאים את זה לפורום כזה שלא רק האינטרס הצר ינחה את הכדורגל, אלא האינטרס הכללי של הכדורגל בארץ.

"אמת-המידה בעתיד תהיה הניסיון שלנו. אם 12 קבוצות יהיה ניסיון טוב, נמשיך ואם לא, נשנה."

כדורסל

האינדיאנים מהגליל

רלף קליין, מאמן הכדורסל, היה נוהג לצפות בסרט-קולנוע לפני מישחק קשה ומכריע. גם שחקני הפועל גליל-עליון מנסים להרגע באותה שיטה. כל פעם שהקבוצה יורדת לתל-אביב למישחק כלשהו, הם מגיעים השכם כבוקר יום המישחק, מספיקים לנוח במלון מרינה ובשעה 16.00 יוצאים כל השחקנים בצוותא לחזות בסרט-קולנוע כלשהו בעיר.

אלא שהשיטה הקולנועית שסייעה לרלף קליין בהפגת המתח שבו היה נתון לפני כל מישחק של קבוצתו, מכבי תל-אביב והביאה לתוצאות למשך כל שנות האמון הארוכות שצבר, פשוט לא עבדה על הפועל גליל-עליון. היא לא הצליחה להתעלות ולהביא השנה לגליל תוצאות מכובדות.

בשבוע שעבר, עת נחלה הקבוצה תבוסה מהפועל תל-אביב צפו השחקנים במערבון. הם לבטח תיכננו לראות עצמם כבוקרים מנצחים כמו בסרט, אך כסוף יצאו עם תפקיד האינדיאנים המובסים.

המצורמות

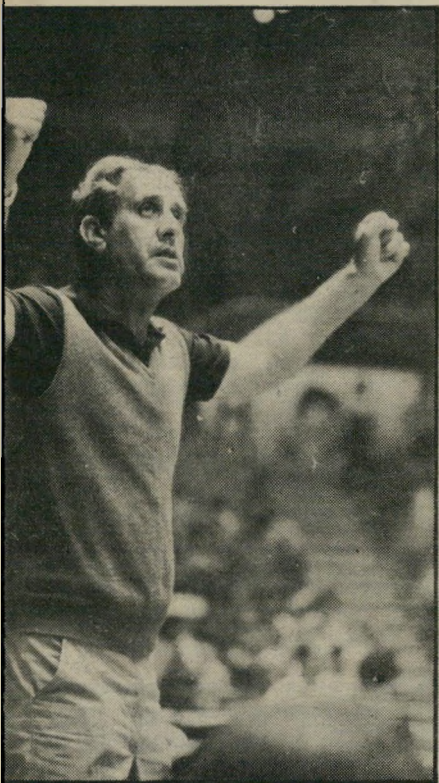
ג'ק צימרמן, הכדורסלן האמריקאי, לא משחק העונה בארץ והוא יושב בכיתו שבאוהיו, מצפה

לתום העונה הנוכחית שהתפססה לו. אולי העונה הבאה תביא לו הצעות חדשות. אך הריחוק הגיאוגרפי לא מפריע למועדון מעריצותיו לתפוח ולשגשג, כאילו ג'ק החייכן לשעבר של מכבי תל-אביב נמצא ומשחק פה איתנו.

יפעת שמול בת ה-15, היא הנערה החיפאית היוזמת, מפעילה ומנהלת את מועדון מעריצותיו, אשר מונה לדבריה כ-800 מעריצות מכל רחבי הארץ. יפעת הגימנוסטית מחזיקה באוסף פרטי חמישה אלבומים עביכרס צופיית-מונות וכתבות על מכבי תל-אביב, כשרוב החומר מרוכז סביב דמותו התמירה של נושא הערצתה, ג'ק השחרהר.

הצעירה, שאינה מפסיקה לדבר על צימרמן ולרוץ לכל מישחקי הכדורסל של קבוצתו, נודעה בקרב חבריה בשיגעון האישי שלה, ואלה החליטו לקרוא לה בשם "צימרמן". כך היא גם מגישה את מיבחניה, כשהם חתומים בשם: יפעת שמול - צימרמן.

רשימים ברדיו והנחות. סיפורה של יפעת לא מסתיים בהערצה עיוורת ותמימה. יש לה גם מילהמה במעריצותיו האחרות של ג'ק צימרמן. אלה מגלות התנגדות ו/או קינאה לכל פעילותה ונסייונותיה להתקשר עם מושא הערצתן. הן לא

מאמן קליין

מערבון להפגת המתח

מפסיקות לשלוח ליפעת מיכתבי-איום שהביאו את המועדון למשבר, עד שחלק מהמעריצות החליטו לייסד מועדון מעריצות מתחרה.

בינתיים יפעת לא מפסיקה לשלוח לאילי-שלה מתנות יום-הולדת, ר"שים ברדיו והנחות על כרטיסי-טיסה לארץ (אמה עובדת בחברת-נסיעות). היא גם ניסתה להאבק על הישגותיו של ג'ק במכבי על-ידי אירגון מעריצותיו. במכבי, כנראה לא השתכנעו.